

DECEMBER 2025

12 (254)

Svetlo Máriino

Prinášať Ježiša — svetlo Máriino

Posolstvo Kráľovnej pokoja

„Drahé deti! V tomto milostivom čase vás pozývam, aby ste ma nasledovali. Modlite sa za tých, ktorí sa nemodlia a nechcú pokoj a radosť, ktoré môže dať len Všemohúci. Nech sú vaše duše zjednotené v radosť očakávania a vaše srdce bude naplnené pokojom. Deti moje, presvedčíte sa, že všetko bude dobré a že Boh všetko požehná, pretože dobro, ktoré dávate, sa vám vráti. Vaše srdce zachváti radosť, pretože ste s Bohom a v Bohu. Ďakujem vám, že ste prijali moje pozvanie.“

Posolstvo Panny Márie, Kráľovnej pokoja, 25.11.2025

(s cirkevným schválením)

PRVÁ SOBOTA V MESIACI – DEŇ, KEĎ SA DUCHOVNE SPÁJAME: MODLÍME SA RUŽENEC, ROZJÍMAME NAD BOŽÍM SLOVOM, SLÁVIME SV. OMŠU, ADORUJEME PRED SVIATOSŤOU OLTÁRNOU, ROZJÍMAME NAD TÉMAMI V ČASOPISE SVETLO MÁRIINO. **NAŠE SPOLOČNÉ MODLITBOVÉ STRETNUTIE SA USKUTOČNÍ V SOBOTU 06.12.2025.** TENTO MESIAC SA MODLIME ZA TÝCH, KTORÍ SA NEMODLIA A NEHCÚ POKOJ.

V tomto čísle nájdete

V RADOSTI OČAKÁVANIA 4

Páter Ljubo Kurtovič

NECH VAŠE SRDCE
ZACHVÁTI RADOSŤ 6

Terézia Gažiová

ČAS OČAKÁVANIA 8

Posolstvá na tému

EUCCHARISTICKÉ CHVÁLOSPEVY 9

Páter Slavko Barbarić

DÔLEŽITÉ JE BYŤ, NIE MAŤ 12

Svedectvo

FOTOGALÉRIA 16

 **Svetlo
Máriino**

INTERNETOVÝ ČASOPIS. MESAČNÝ DUCHOVNÝ IMPULZ
PRE MODLITBOVÉ SKUPINY A JEDNOTLIVCOV
SPOJENÝCH SO SPOLOČENSTVOM SVETLO MÁRIINO

*Vychádza pred prvou sobotou
v mesiaci. Šírenie tohto časopisu
bez úprav /vcelku/ je vítané a povo-
lené. Pri kopírovaní jednotlivých
častí a ich použití v inom kontexte
si redakcia časopisu vyhradzuje
právo na vyjadrenie súhlasu.
V zhode s dekrétom pápeža Urbana VIII.
a vyhlásením II. Vatikánskeho
koncilu autor vyhlasuje, že nechce
predbiehať vyjadrenia Cirkvi, ktorej
sa celkom podriadiť. Slová zjavenia,
posolstvá, zázraky a všetko ostatné
majú v tomto časopise hodnotu len
ľudského svedectva.*

Prihlásenie k odberu časopisu:
www.svetlomariino.sk
E-mail: gospa3@gmail.com

*Ak máte záujem finančne podporiť
činnosť spoločenstva Svetlo Máriino,
môžete prispieť na účet: Názov účtu:
SVETLO MÁRIINO, n. o. Banka:*

Slovenská sporiteľňa (Erste Group bank),
Číslo účtu: 5058517603/0900
IBAN: SK5409000000005058517603
BIC/SWIFT: GIBASKBX
IČO: 45743304

Pán Boh zaplat'!

V RADOSTI OČAKÁVANIA

BLAHOŠLAVENÁ PANNA MÁRIA KRÁČA S NAMI AJ V TOMTO ČASE MILOSTI, V ADVENTE. POVZBUDZUJE NÁS K MODLITBE, ABY SME BOLI VYTRVALÍ V OČAKÁVANÍ POKOJA A RADOSTI, KTORÉ NÁM MÔŽE A CHCE DAŤ LEN BOH.

Páter Ljubo Kurtovič

Advent sa vyznačuje očakávaním, avšak dnes žijeme v dobe, kedy človek akoby už stratil schopnosť čakať. Všetko chce hneď a teraz. Nič nie je dosť skoro. Podobáme sa deťom, ktoré by najradšej poťahovali rastlinu, aby rástla rýchlejšie.

Mnohé mestá a obchodné centrá boli vyzdobené a pripravené na Vianoce skôr, než sa vôbec začal advent.

Anglický spisovateľ Gilbert Keith Chesterton raz napísal: „Neexistuje nebezpečnejší a odpudivejší zvyk než oslavovať Vianoce skôr, ako prídu.“ Izraelský národ stáročia očakával Mesiáša

– Krista, tak ako aj kresťania očakávajú sviatok Kristovho narodenia. Zabudli sme na krásu očakávania.

Predstavme si, že by sme očakávali Vianoce tak ako kedysi: v skromnosti, zriekaní, v pôste, v príprave domu a vianočnej oslavy, rorátni a večernými modlitbami. A potom, zrazu, na Štedrý večer zažiaria svetlá, ozdobí sa vianočný stromček, zazvonia kostolné zvony a spievajú sa vianočné koledy. To je zážitok!

Krása totiž nie je len v samotnom slávení. Výnimočnú krásu má v sebe očakávanie. Počas neho rastie naša túžba a už vopred sa tešíme na to, čo prichádza. Čím menej sme schopní čakať, tým menej sa radujeme z toho, čo má prísť. Preto bude pre nás užitočné v tomto advente sa zastaviť, pozrieť do očí členom rodiny, s porozumením stretať iných ľudí, nájsť si čas aj na modlitbu a na to duchovné v nás.

Potom vianočná atmosféra naplní naše srdcia skutočnou radosťou. Zastaviť sa. Očakávať. To je tajomstvo hlbokého pokoja a radosti.

Dôležité je položiť si otázku: Čo vlastne čakáme? Na čo všetci čakáme – alebo vôbec čakáme na niečo? Kým človek na niečo čaká, má ešte nádej.

Povzbudení Máriinými pozvaniami a posolstvami, prebudme v sebe najhlbšiu túžbu po pokoji a radosti, aby sme zakúsili pokoj, ktorý naplní naše srdcia.

Modlitba. Panna Mária, ty si bola pokornou služobnicou Pána a zakúsila si veľké diela, ktoré ti urobil Pán. Zakúsila si, že Bohu nič nie je nemožné. Aj nám želáš, aby sme zakúsili Božiu všemohúcnosť a preto nás pozývaš nasledovať ňu. V tvojom srdci bolo hlboké očakávanie Spasiteľa a s vrúcnuou vierou a nádejou si čakala na okamih narodenia Ježiša – Mesiáša a Spasiteľa. Boh v tvojom srdci a lone pripravil dôstojné miesto na príchod svojho Syna. Vypros nám milosť, aby sme aj my toto obdobie adventu a nášho života prežili v hlbokom očakávaní, bdení a modlitbe, aby mohol Boh konať v nás a skrze nás svoje diela. Amen.

NECH VAŠE SRDCE ZACHVÁTI RADOŠŤ

MÁRIA NÁS VOLÁ: „NASLEDUJTE MA V TOMTO MILOSTIVOM ČASE.“ ADVENT V MÁRIINEJ ŠKOLE JE ČASOM, V KTOROM JE ONA SAMÁ KRÁĽOVNOU A MATKOU V POŽEHNANOM STAVE – ZAHALENÁ V TICHU, MODLITBE, DÔVERE A RADOSTNOM SLUŽENÍ.

Terézia Gažiová

Svet sa však na Vianoce pripravuje inak. Jedna pani sa zdieľala, ako bola počas adventu na adorácii v katedrálnom chráme vo Viedni. V bočnej kaplnke bolo niekoľko ľudí, ktorí sa klaňali Ježišovi v Sviatosti oltárnej, zatiaľ čo zvonka doliehal hluk, spev a vianočná hudba z trhov. Veľmi ju zabolelo, keď videla stovky ľudí zabávať sa, a len zopár

pri Ježišovi v tichu kaplnky. Túžila, aby to bolo opačne.

Nasledovať Máriu znamená modliť sa za tých, ktorí sa nemodlia. Mária nikdy nikoho neodsudzuje – ona objíma a prijíma každého. Prosí nás, aby sme sa jej podobali, aby sme verili Bohu – aj vtedy, keď nerozumieme a keď sa nám zdá, že je všetko stratené a niet východiska. Mária nevidela pred sebou celý Boží plán, ale povedala: „Nech sa mi stane.“ Nasledujme ju v tichom každodennom „áno“, v skúškach, v bolesti, v

tom, čomu nerozumieme a obetujeme všetko na jej úmysly. Pripomínajme si jej prísľub, že keď sa modlíme na jej úmysly, odohrá sa niečo veľké, čo teraz ešte nevidíme. Neľutujeme! Príde Pán, všetko požehná a bude dobre. Nasledovať Máriu znamená nechať svoje srdce naplniť pokojom. Ona žila v Bohu a s Bohom a preto bola preniknutá pokojom aj uprostred bolesti, neistoty či kríža. Učí nás, že pokoj neprichádza zo situácií, keď je nám dobre, ale jedine z blízkosti Ježiša. Matka Tereza dlhé roky necítila žiadnu útechu a prežívala temnotu. Jej pokojom bol Ježiš, ktorému uverila a pri ktorom sa usilovala zotrvať v každom okamihu.

Nasledovať Máriu – to znamená šíriť dobro, ktoré sa vracia, konať malé skutky lásky, ktoré vidí iba Boh. Mária je neobvyčajným príkladom konania dobra v skrytosti. Nasledovať Máriu – to znamená žiť v radosť očakávania. Ona čakala Mesiáša v tichu Nazareta. Nie v strachu, ale v radosť, lebo vedela, že Boh je verný a dobrý. Tak aj my môžeme očakávať, že Boh koná, hoci ešte nič nevidíme. V jednom adventom poslanstve

nám povedala: „Drahé deti! V tomto svätom čase radostného očakávania Boh si vybral vás maličkých, aby uskutočnil svoje veľké plány. Deti moje, buďte pokorní. Cez vašu pokoru chce Boh svojou múdrosťou z vašich duší urobiť vyvolený príbytok. Budete ho osvecovať dobrými skutkami a takto s otvoreným srdcom privítate narodenie môjho Syna v celej jeho veľkodušnej láske. Ďakujem vám, drahé deti.“ (2.12.2008)

Modlitba. Mária, s radosťou ťa chceme nasledovať. Pomáhaj nám nachádzať tiché miesta a čas, aby sme boli s Bohom a v Bohu. Tebe odovzdávame naše modlitby, obety a dobré skutky – na tvoje úmysly. Pomôž nám byť dobromyseľnými a dobroprajnými. Pomôž nám využívať každý okamih na konanie dobra. S tebou prosíme za tých, ktorí nespoznali Ježišovu lásku a nevedia, čo sú pravé Vianoce, aby aj u nich bolo všetko dobré. Tak ako nám sľubuješ. Nech sú naše srdcia zjednotené s tvojím v radostnom očakávaní Ježišového narodenia. Amen.

Čas očakávania

„V TOMTO SVÄTOM ČASE RADOSTNÉHO
OČAKÁVANIA BOH SI VYBRAL
VÁS MALÍČKÝCH, ABY USKUTOČNIL SVOJE
VEĽKÉ PLÁNY.“ 2.12.2008

„V TOMTO MILOSTIVOM ČASE OČAKÁVANIA
VÁS CHCEM POZVAŤ K MODLITBE,
ABY SA ADVENT STAL
MODLITBOU RODINY.“ 25.11.2024

„V TENTO ČAS PRÍPRAV A RADOSTNÉHO
OČAKÁVANIA VÁS CHCEM AKO
MATKA UPOZORNIŤ NA TO,
ČO JE NAJDÔLEŽITEJŠIE, NA VAŠU
DUŠU. MÔŽE SA V NEJ NARODIŤ
MÔJ SYN?“ 2.12.2009

„TOTO JE ČAS MILOSTI A MODLITBY,
ČAS ČAKANIA A DAROVANIA.
BOH SA VÁM DÁVA, ABY SME HO MILOVALI
NADOVŠETKO. PRETO, DETI MOJE,
OTVORTE SVOJE SRDCIA A RODINY,
ABY SA TOTO ČAKANIE STALO
MODLITBOU A LÁSKOU, A ZVLÁŠŤ
DAROVANÍM.“ 25.11.2018

EUCCHARISTICKÉ CHVÁLOSPEVY

Páter Slavko Barbarič

EUCCHARISTICKÁ KRISTOVA PRÍTOMNOSŤ A LÁSKA NEPRESTAJNE INŠPIRUJÚ ĽUDSKÉ SRDCE I MYSEĽ. MNOŽSTVO PIESNÍ A UMELECKÝCH DIEL RÔZNEHO DRUHU SA POKÚŠA VYJADRIŤ, PRIBLIŽIŤ A SPROSTREDKOVATŤ TÚTO NEVYSLOVITEĽNÚ LÁSKU, KTORÁ SA NEUSTÁLE DARUJE. TU PRINÁŠAME ČASŤ TOHTO BOHATSTVA V CHVÁLOSPEVOCH, ABY SA Z NICH KREŠŤANSKÁ DUŠA MOHLA INŠPIROVAŤ A NAPIŤ, A ABY V NICH NAŠLA POMOC PRE OSOBNÉ STRETNUTIE A DUCHOVNÝ RAST.

CHVÁL', SIONE, SPASITEL'A (SV. TOMÁŠ AKVINSKÝ)

Chvál', Sione, Spasiteľa,
chvál' Pastiera, Živiteľa,
v hymnách, piesňach
hlas svoj zvýš.

Kolko máš síl, tolko snaž sa:
tak je veľká jeho krása,
že ju chváliť nestačíš.

Živý chlieb, čo život dáva,
dnes naozaj podľa práva
ospevovať treba nám.

Ten chlieb nad večer-
ným stolom
lámal dvanásť apoštolom
skutočne náš drahý Pán.

Buď mu chvála, plná, jasná,
slávnosť príjemná a krásna,
v srdci vrúcne plesanie.

Nech dnes prvé
stolovanie,
čo si ustanovil, Pane,
úctu od nás dostane.

Hostina nového Kráľa
Baránka nám darovala;
koniec starej slávnosti.

Po starých, hľa,
nové časy,
pravda tôňu iste zhasí,

svetlo noc von vyhostí.
Čo sám Kristus obetoval,
chcel, by kňaz vždy obnovoval
na pamiatku jeho rán.

Tak sme Cirkvou poučení,
že sa chlieb a víno zmení
na obetu spásy nám.

Kresťanom sa veriť dáva,
že sa z chleba telo stáva,
víno sa v krv zmeňuje.
Čo zrak nezrie, nevie hlava,
overí nám viera pravá,
čo moc vecí zvyšuje.

Rozličnými podstatami,
znakmi, nie však podstatami
ukrytý je pravý Boh.

Telo je sa, krv sa pije:
Kristus celý stále žije
v obidvoch tých spôsoboch.

Ak ho prijmeš, vždy je celý,
neláme sa, nerozdelí,
celý sa vždy po čísla.

Tisíce ho prijímajú,
však celého všetci majú,
z celku sa neodníma.

Dobří aj zlí prijímajú,
nerovnaký údel majú:

život, buď odsúdenie.
Život dobrým, smrť
zas hriešnym;
hľa, jak účinok rozličný
pôsobí prijímanie.

Keď sa chlieb sviatostný láme,
v každej časti požívame
telo Pána v celosti.

Podstata je nezmenená,
len v znaku je táto zmena;
zostáva moc sviatosti.

Hľa, chlieb z neba,
chlieb anjelov,
stal sa ľudom živým chlebom,
nedajme ho zneuctiť.

Zobrazený v Izákovi,
spodobený v baránkovi,
v manne danej na púšti.

Pastier dobrý,
chlieb náš pravý,
zmiluj sa, ó, preláskavý

Ježiš, pas nás, chráň
nás v zdraví,
vezmi si nás do výšavy,
nech tiež zrieme zem živých.
Všetko vieš a možné je ti:
tu nás pasieš, svoje delí,
tam nech stoluje a sedí
každý z nás jak dedič svätý,

JAVTE ÚSTA, DÔSTOJNÉHO (SV. TOMÁŠ AKVINSKÝ)

*Javte, ústa, dôstojného
tela Pána tajomstvá
i predrahej Krvi Jeho,
ktorú z milosrdenstva
vyliat Otca Syn večného
k spaseniu
človečenstva.*

*Nám sa v svojom smilovaní
z čistej Panny daroval,
v svojom s ľuďmi obcovaní,
pravdu večnú zvestoval
a po svojom dokonaní
dôkaz lásky zanechal.*

*pri poslednom večeraní
s bratmi odpočívajúc
pri zákonnom hodovaní
pokrm nápoj žehnajúc,
v chleba, vína požívaní
telo i krv dal svoju.*

*Z chleba telo učinené
slovom jeho zázračným,
víno v krv je premenené
srdcom verne povďačným,
nemôže byť pochopené
myslom
nedostatočným.*

*Prevelebnej tu Sviatosti
vzdajme úctu, poklonu,
ustúp obrad minulosti,
novému včul' zákonu,
myslom nedostatočnosti
viera vezmi záclonu.*

*Otcu, Synu premilému
buď česť a velebenie,
chvála, vďak a sláva Jemu,
buď I dobroréčenie;
od obidvoch Poslanému
rovnako buď uctenie.
Amen.*

DÔLEŽITÉ JE BYŤ, NIE MAŤ

NA SEMINÁR PÔSTU, MODLITBY A MLČANIA SOM IŠLA S NÁDEJOU. PRIŠLA SOM PRÁZDNA, NECÍTLA SOM BOŽIU BLÍZKOSŤ, AKOBY SOM SA STRATILA. MOJA MODLITBA BOLA VEĽMI FORMÁLNA A SVÄTÁ OMŠA – ZDALO SA, ŽE SA STALA LEN ZVYKOM. A TO BOLO PRE MŇA VEĽMI DESIVÉ.

Žijem v Medžugorí už nejaký čas, ale v poslednom období necítim pokoj. Mám manžela, všetko je v poriadku, v niektorých oblastiach môjho života som veľmi šťastná, no stratila som vnútorný pokoj. Veľa energie vkladám do otázok, ako sa tu uchytiť, čo robiť – a to ma robí chladnou a prázdnu. Prišla som sem, aby som

naplnila svoju dušu, telo i ducha. Pochopila som, že môjho ducha môže nasýtiť len sv. omša, adorácia a úprimná modlitba srdcom.

Na tomto seminári som tiež pochopila, že v skutočnosti potrebujem len málo: stačí mi veľa vody, a málo chleba, pretože je tu veľa Boha. Všetko ním dýcha! Všimla som si, že Boh sa mi

často prihovára cez liturgické čítania dňa.

V pondelok, v prvý deň seminára, som pri svätej omši otvorila čítania a čítala som slová: „Bratia, sme dlžníkmi, ale nie telu, aby sme museli žiť podľa tela“ (Rim 8, 12). Tieto slová ma zasiahli priamo do srdca. A ďalej: „Lebo ak budete žiť podľa tela, zomriete. Ale ak

Duchom umŕtvujete skutky tela, budete žiť. Veď všetci, ktorých vedie Boží Duch, sú Božími synmi. Lebo ste nedostali ducha otroctva, aby ste sa museli zasa báť, ale dostali ste Ducha adoptívneho synovstva, v ktorom voláme: „Abba, Otče!“ (Rim 8, 13-15).

Tieto slová ma hlboko zasiahli. Následne aj verš žalmu: „Boh vstáva a jeho nepriatelia sa tratia, spred jeho tváre utekajú tí, čo ho nenávidia. Ale spravodliví sa môžu tešiť a jasať pred Božou tvárou“ (Ž 68, 2;4). V evanje-

liu sa ma zas dotkol príbeh o tom, ako Ježiš uzdravil ženu, ktorá 18 rokov trpela duchom neduživosti, bola zhrbená a nemohla sa narovnať. „Ježiš ju uvidel, zavolať a povedal: ‘Žena, si oslobodená od svojej choroby’, a vložil na ňu ruky. Ona sa hneď vzpriamila a oslavovala Boha“ (Lk 13, 12-13).

Cítila som sa ako tá žena, ktorá sa vzpriamila. To ešte nebolo všetko. Na druhý deň sme v čítaní počuli: „Už nie ste cudzinci ani prišielci, ale spoluobčania svätých“ (Ef, 2,

19). V evanjeliu Ježiš uzdravoval národ z chorôb, oslobodzoval ich od nečistých duchov a každý zo zástupu sa ho usiloval dotknúť (porov. Lk 6, 12-19).

A to bolo pre mňa veľmi hlboké – že sa môžem dotknúť Ježiša. Môžem sa ho dotknúť na adorácii, môžem k nemu prísť, počúvať ho – a byť uzdravená. Na tretí deň sa však objavili pochybnosti. Začal vnútorný boj. V ten deň sme čítali: „Duch prichádza na pomoc našej slabosti, lebo nevieme ani to, za čo sa máme modliť, ako

treba; a sám Duch sa prihovára za nás nevysloviteľnými vzdychmi“ (Rim 8, 26). V evanjeliu zaznelo, aby sme sa usilovali vojsť tesnou bránou, lebo mnohí sa budú pokúšať vojsť, ale nebudú môcť. Budú klopať a kričať, ale Pán im odpovie, že ich nepozná (porov. Lk 13, 22-30).

Tieto slová ma zboleli. Spomínala som si na svoje chyby z minulosti a v hlave mi vírili myšlienky, že možno Ježiš naozaj raz povie: „Nepoznám ťa...“ Celý deň som chodila s touto bolesťou v srdci. Potom som sa začala v srdci modliť: „Nepocitujem tvoju prítomnosť, Pane. Nechcem žiť len emóciami, ale chcem ťa zakúšať. Chcem

ťa mať nablízku, aj keď ťa necítim.“ A moja duša volala k Bohu.

Nezapísala som sa na nočnú adoráciu – povedala som si: „Bože, chcem, aby si ma ty sám zobudil, keď budeš chcieť, aby som prišla.“ A každý deň som sa zobúdzala o 3:00, 3:15, 3:20 – a on ma volal, aby som bola s ním.

Bola to pre mňa hlboká skúsenosť. Pochopila som, že Ježiš ma chce vidieť, chce, aby som k nemu prichádzala, že tento čas je rezervovaný pre nás.

Na ďalší deň, keď ma znovu prepadol strach, že nevstúpim do Božieho kráľovstva, išla som na sposed'. Tam som znovu

začula: „Milujem ťa. Ty si moja milovaná.“ Tieto slová sa ma dotkli, akoby som ich počula prvýkrát. Vo štvrtok zaznelo čítanie: „Ak je Boh za nás, kto je proti nám? Ten, ktorý neušetril vlastného Syna, ale vydal ho za nás všetkých – či nám s ním nedaroval všetko?“ Pochopila som, že všetky tie pocity viny nie sú od Boha, lebo víťazíme skrze toho, ktorý nás miloval. Cítala som, ako Ježiš uzdravuje moje srdce.

V žalme sme v ten deň čítali: „Zachráň ma, lebo ja som úbohý a chudobný“ (Ž 109, 22). A moje srdce volalo: „Pomôž mi, môj Bože!“ V evanjeliu zas: „Hľa, vyhánam zlých duchov a uzdravujem

dnes i zajtra“ (Lk 13, 32). Na nočnej adorácii som prežila neuveriteľnú Ježišovu blízkosť. Cítila som, že sa na mňa pozerá, že s ním chcem byť v Getsemanskej záhrade, zdieľať jeho utrpenie. Moje srdce túži byť s ním - hoci telo bolo slabé, duch bol silný.

V piatok mnou prenikli slová žalmu: „On dáva pokoj tvojim hraniciam a sýti ťa najlepšou pšenitou“ (Ž 147, 14). V evanjeliu Ježiš uzdravil muža chorého na vodnatieľku. Jednoducho sa ho dotkol, uzdravil ho – a prepustil. A ja som cítila, že sa ma dotýka, uzdravuje a prepúšťa.

Veľmi sa ma dotkli aj slová kňaza počas katechéz. Mala som pocit, že sedím pri Ježišových nohách a počúvam ho. Hovoril jednoduché veci, ale také hlboké, že ich rozum nemohol úplne pochopiť – bolo treba ich prežiť srdcom.

Pôst sa pre mňa stal veľkým požehnaním. Postilo sa mi ľahko. Dom, v ktorom sme bývali, bol naplnený duchom modlitby a ticha. Pochopila som, že dôležité je byť, nie mať. Pôst mi pomohol vidieť veci inak. Ako povedal páter: „Pôst upra-

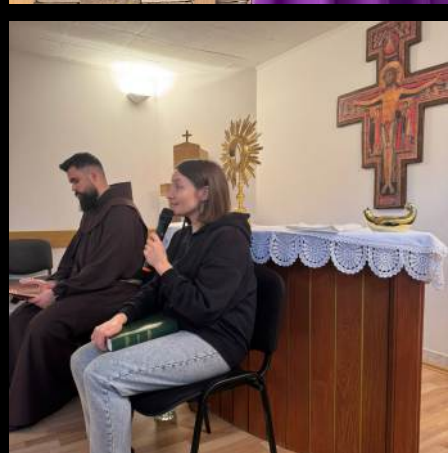
vuje tvoje vzťahy – najprv s Bohom, potom so sebou, a nakoniec s blížnymi.“ Naozaj som pocítila, ako sa počas pôstu otvára nebo.

Naučila som sa nehľadať ľahkú cestu, lebo keď som ju hľadala, odmietala som kríž – a s ním aj uzdravenie, ktoré mi Boh chcel dať. Preto

prosím Boha, aby mi dal silu vytrvať v dobrom a cez pôst víťaziť vo svojom duchovnom boji. Dotýkajú sa ma slová: „Kde je plnosť, tam nič nechýba.“ Keď prežívam plnosť s Ježišom, naozaj mi nič nechýba.

Julja, Ukrajina

*Ďakujem vám, že ste prijali
moje pozvanie!*

